Lena werkte al twaalf jaar in de fabriek... (B1 · NT2 Dutch B1)

Tekst / Transcript

Lena werkte al twaalf jaar in de fabriek aan de rand van de stad. Elke ochtend fietste ze langs de velden, waar boeren met hun tractors bezig waren. Ze vond het mooi om te zien hoe de landbouw en de industrie in haar dorp naast elkaar bestonden. In de hal maakte haar team machines waarvan de arm later moest helpen bij het oogsten van appels.

Op een maandag stond er iets nieuws midden in de hal. Het was de robot met twee lange armen en een camera bovenop. De directeur legde uit dat de machine sneller kon werken dan een mens, en dat de productie van appelmachines daardoor zou stijgen. Sommige collega's klapten, maar Lena zag vooral de bedreiging voor haar eigen baan. "Wij kunnen dit ding niet beïnvloeden", zei haar collega Tom, "want het beslist zelf." De directeur lachte en zei dat de software intelligent was, maar niet gevaarlijk. Toch bleef het woord kunstmatig in Lena's hoofd hangen, want ze wist dat een computer geen echte gevoelens heeft.

De weken daarna veranderde er veel. De nieuwe machine kon per uur meer onderdelen produceren dan drie werknemers samen. Er kwam de afname van het aantal uren dat Lena mocht werken, en haar salaris werd lager. 's Avonds rekende ze thuis alles na en ontdekte het tekort van bijna tweehonderd euro per maand. Ze was niet arm, maar ze moest wel voorzichtiger worden met haar geld. Haar buurvrouw, die alleen met drie kinderen woonde, leefde bijna in de armoede en kon nauwelijks genoeg het voedsel kopen. Lena bracht haar elke vrijdag een doos met brood, rijst en fruit.

In de kantine begonnen de werknemers over hun toekomstige plannen te praten. Tom stelde voor om samen een cursus te volgen, zodat ze de nieuwe machines konden programmeren. Lena vond dat een goed idee en schreef zich meteen in. Tijdens de les leerde ze dat elke machine de eigenschap heeft die je kunt aanpassen, bijvoorbeeld de snelheid of de kracht. De leraar vertelde ook over de uitvinding die vroeger het werk in fabrieken had veranderd, zoals de stoommachine. "Elke grote technologische verandering maakt mensen eerst bang", zei hij rustig. Lena merkte dat de groep steeds meer de solidariteit toonde, want iedereen hielp elkaar met de moeilijke opdrachten. Ze leerde ook de tolerantie voor collega's met andere ideeën dan zij. Aan het einde van de cursus trok Lena de conclusie dat ze het werk niet meer wilde verlaten. Later kreeg ze zelfs een nieuwe functie in het ziekenhuis van de stad, waar machines onderdelen maken voor patiënten met een zieke lever of nier. Nu weet ze dat techniek ook menselijk kan redden. Het belangrijkste orgaan blijft volgens Lena echter het hart.

Try our 6-step method for free and make these words stick.

Listen to this episode online: https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=21497

Start this course for free: https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=232